NU UITA UN
TYP
DUPĂ O MASĂ ABUNDENTĂ
PURGATIV • LAXATIV

AN NOU FERICIT

vă aduce şi Dv. un aparat de tricotat cu mâna „TRICO-RECORD" cu ajutorul căruia tricotaţi într'o zi mai mult decât cu mâna în 5 zile. Se execută orice model.

In câteva ore tricotaţi o rochie, pulover sau bluză. Manipularea simplă. Instruirea gratuită. Preţul lei 1.500. Cereţi prospect la: TRICO-RECORD, Bucureşti Strada Mămulari 26, Sucursala Ploeşti, Strada Unirei 4.

Provinciali, nu este necesară deplasarea la Bucureşti; comandând un aparat contra ramburs, vă instruim gratuit în judeţul D-voastră.

Căutăm reprezentanţi exclusivi pentru toate judeţele din ţară.

26

„INTEROM"

INTREPRINDERE ECONOMICA ROMANA S. A.
BUCUREŞTI II, STR. PROF. Dr. SION, 7
Teleg.: INTEROM-BUCUREŞTI; Telefon 4-34-21)

Secţia Reprezentanţe Maşini rutiere şi de construcţie

JOSEPH VOEGELE A. G., Mannheim

Betoniere speciale pentru autoşosele
Imprăştiitoare de beton
Constructor (Finischer) de autoşosele pentru o lăţime de 7,5 m.
Constructor (Finischer) de şosele pentru o lăţime de 3—4 m. şi 4,5—6 m. şosele de beton
Maşini speciale pentru construire de planşee
Pisător mecanic „VOCO" pentru fabricarea de plăci de trotuare
Betoniere rapide „JAEGER" pentru beton şi mortar cu o capacitate a tamburului de 150—1000 litri, acţionate prin motoare cu benzină, motoare „Diesel" sau motoare electrice.
Betoniere rapide „Vögele" cu o capacitate a tamburului de 750, 1250 şi 1500 litri
Instalaţii de amestecarea continuă a betonului cu randament deosebit de mare
Instalaţii de preparare şi betonaj pentru construcţii mari, baraje, etc.
Scripete transportabile motorizate de construcţie pentru o putere de tracţiune până la 1500 kg.
Ascensor rapid „Wiesel" D. R. P. pentru materiale de construcţie

MASCHINENBAU u. BAHNBEDARF A. G.

Vorm. Orenstein & Koppel, Berlin

Locomotive de şantier (cu aburi sau cu motor Diesel)
Vagoane basculante sinclinale
Vagoane-platformă
Vagoane basculante ptr. beton
Locomotive de degajare
Vagoane basculante de mare capacitate
Vagoane pentu păduri (trucuri etc.)
Vagoane pentru cărămizi.
Materiale Decauville pentru suprastructură (şine, macaze, plăci turnante, etc.)
Compresoare de şosele cu rulouri cu motor „Diesel"
Escavatoare cu cupe
Macarale
Escavatoare cu găleţi
Escavatoare universale
Remorci pentru autocamioane
Motoare Diesel pentru montage fixe şi instalaţiuni mobile

GARBE, LAHMEYER & Co. A. G. Aachen

Maşini electrice
Transformatoare
Aparate electrice
Aparate de distribuţie
Maşini de sudat

APARATE-u. MASCHINENFABRIK KARL DICKOW, Görlitz

Pompe centrifugale acţionate cu motoare electrice, de benzină sau Diesel
Pompe de drenaj
Pompe pentru apă nămoloasă

DIFERITE

Maşini rutiere pentru şosele bituminoase
Compresoare mobile de aer
Unelte pneumatice

REGIA PUBLICA COMERCIALA

MONETARIA NAŢIONALA

execută pentru Instituţii de Stat sau particulari, orice comenzi de:

Medalii, insigne, etc.

— Medalii şi plachete artistice.
— Decoraţii.
— Insigne de orice fel presate, emailate, etc.
— Mărţişoare, mărturii de botez, iconiţe, etc-

Lucrări de presaj.

— Nasturi de metal simpli sau gravaţi.
— Eghileţi de metal simpli sau gravaţi.
— Fise de metal (telefon, etc.).
— Paftale pentru centuri.
— Potcoave şi placheuri pentru bocanci.
— Articole de harnaşament.

Stampile, sigilii, etc.

— Stampile de cauciuc de orice fel.
— Parafe de cauciuc şi metal.
— Sigilii de metal petru ceară şi tuş.
— Maşini de înregistrat de orice fel.
— Timbru sec.
— Perforatoare pentru hârtie.

Lucrări de gravură în metal.

Lucrări de Galvanoplastie.

— Auriri, argintări, etc.

Pentru comenzi şi informaţiuni : Secretariatul Monetăriei Naţionale Str. Fabrica de Chibrituri No. 30. Tel. 4.21.57, 4.21.58 şi 5.54.40.

fel de fel

Dacă ar fi ştiut să scrie...

Un proverb românesc spune: „Ai carte, ai parte". E drept că, în zilele noastre nu se poate concepe un om, care să ajungă ceva în viaţă, fără să aibă cât de puţină carte şi totuşi „cartea" nu e totdeauna un mijloc de a ajunge sus. Sunt chiar unele cazuri în care tocmai această lipsă a constituit un avantaj şi la New-York, de pildă, se vorbeşte adeseori de acel multimilionar, care îşi datora vertiginoasa ascensiune tocmai lipsei sale de cultură. Acum vreo 25—30 de ani el era păzitor de noapte la o mare fabrică de bomboane. Intr'o dimineaţă, veni la el directorul întreprinderii şi-l întrebă: „Ascultă, aseară am fost chemat aci la telefon. Ai scris numele şi numărul persoanei care a vorbit?"

„Cu toată buna voinţă, nu-mi pot aminti, răspunse paznicul, cam ruşinat, căci nu ştiu nici să scriu, nici să citesc".

Câteva ore după această convorbire bietul om fu concediat. Amărât, el se duse acasă şi, câtva timp nu mai voi să-şi caute nici o slubă, ci îşi frământa creerul cum s'ajungă şi el într'o zi să concedieze pe alţii. Să nu vă închipuiţi însă că se puse pe învăţătură şi că în câţiva ani îşi luă vreo licenţă... Nu, căci omul nostru, deşi incult, nu era lipsit de inteligenţă. Tot gândindu-se, el găsi un mijloc de a câştiga parale şi anume servind de mijlocitor pentru vânzarea de terenuri în rate. Incetul cu încetul afacerea luă avânt şi într'o zi fostul paznic de noapte se trezi milionar şi în fruntea unei întreprinderi cu sute de amploiaţi. Când trebuia să iscălească vreun act, îl trimitea avocatului său, care avea cuvenita procură, căci, dintr'o stranie încăpăţânare, el nu voise să înveţe nici măcar să se iscălească.

Se zice că într'o zi, câţiva mari financiari, — cu cari era azi egal, dar care aflaseră abia atunci că acest om atât de inteligent nu ştia să scrie, — ar fi exclamat, fără voie: „Doamne, ce ai fi ajuns dumneata, dacă ai fi ştiut carte!... La care, milionarul răspunse calm: „Da, aşi fi fost încă paznic de noapte la fabrica din New-York".

Sistemul indienilor „yaqui"

In ciuda civilizaţiei tortura n'a dispărut din obiceiul popoarelor şi chiar cele mai înaintate pe calea progresului fac uneori uz de ea. Se zice că chinezii sunt neîntrecuţi în rafinamentul cu care ştiu să chinuiască pe vinovaţii, sau presupuşii vinovaţi de vreo crimă. Dar, nici indienii din America de Sud nu se lasă mai prejos în această privinţă. Iată, de pildă, ce au inventat indienii yaqui ca să chinuiască pe nenorociţii condamnaţi să moară de muşcătura unui şarpe veninos.

Ei leagă pe condamnat de un stâlp, iar în faţa lui, la o distanţă oarecare leagă cu ajutorul unei şuviţe de piele şarpele, care are sarcina de a-l ucide. La început, reptila e destul de departe ca să nu poată atinge obrazul condamnatului, dar turnându-se picătură cu picătură apă pe cureaua de piele, aceasta începe să se întindă şi distanţa dintre călău şi victimă se micşorează. Nenorocitul cu neputinţă de a se mişca vede cu groază mereu crescândă capul hidos al reptilei înfuriate apropiindu-se de al său şi desigur, în clipa în care acesta izbuteşte să-şi înfigă colţii în carnea lui, el moare înfârşit pentru a zecea şi ultima oară.

E GREU S'ALEGI...

Când fiecare păpuşică pare că-ţi spune: „ia-mă cu tine şi dă-mă unei fetiţe cuminţi". Dar, când eşti bogată, rezolvi mai uşor problema, cumpărând cât mai multe păpuşi şi făcând astfel cât mai multe fetiţe fericite

SFATUL MEDICULUI

Un dar de Crăciun

Un mare dar de Crăciun a fost făcut omenirei acum o jumătate de veac, când medicul militar german Otto von Behring a aplicat la om şi anume unor copii bolnavi de anghină difterică, în noaptea de Crăciun a anului 1891, pentru prima oară, tratamentul cu serul antidifteric descoperit de el. A fost un dar imens, pentru care omenirea i-a rămas recunoscătoare; părinţii noştri îşi mai amintesc încă de groasnicul crup, localizarea difteriei la laringe, care omora fără cruţare copiii, sufocându-i sub privirile neputincioase ale părinţilor şi ale medicilor.

Dar până să se ajungă aci, câtă muncă şi câtă îndârjită voinţă, în urmărirea unui scop, care nu se desluşea decât cu greu prin ceaţa obstacolelor de tot felul! Ceeace a făcut Behring, nu poate fi judecat decât dacă ne dăm seama ce împrejurări erau acum 50 ani şi ce greutăţi de concepţie şi de tehnică a avut să învingă.

Născut într'o familie cu mulţi copii, tânărul Behring ajunsese medic militar la un regiment de husari, când în 1882 Robert Koch descoperise microbul tuberculozei. In vârstă de 28 ani, tânărul medic fu atras de noua ştiinţă ce luase naştere după descoperirile lui Pasteur şi ale lui Robert Koch. Ceeace îl interesa atunci pe Behring era să găsească un mijloc de a „desinfecta" organismele infectate de către lumea microbilor de curând descoperiţi.

Primele experienţe le-a făcut la Posen şi au avut darul să atragă asupra-i atenţia marelui Koch, care l-a chemat lângă el, la Berlin.

Subiectul de lucru al lui Behring era combaterea anghinei difterice, al cărui bacil fusese descoperit de prietenul său şi deopotrivă elev al lui Koch, Löffler; gândul lui Behring era să ucidă bacilii prin introducerea în corp a unor substanţe *chimice*. Greutatea mare era să afle acele substanţe destul de active pentru a omorî microbii, dar a nu vătăma cu nimic celulele tot aşa de fragile ale organismului. Notăm, ca o paranteză că la acest rezultat nu a putut ajunge decât mai târziu Erlich, când a descoperit Salvarsanul şi acum în urmă, complet, Domagk inventatorul sulfamidoterapiei. Behring urmărea efectele unui amestec a celor două puternice antiseptice — iodul şi clorul — asupra animalelor de laborator infectate mai întâi cu bacili difterici. Dar cea mai mare parte a animalelor mureau, care de boală, care, mai ales, din pricina desinfectantelor.

La un moment dat Behring se apucă să reinoculeze difteria animalelor vindecate odată de această infecţie. Spre uimirea lui, a doua inoculare nu prinse: animalele erau refractare adică imune. Efectul desinfectantelor nu putea fi. Logic trebuia să admită că în corpul animalelor se desvoltaseră unele substanţe apărătoare înpotriva difteriei, după prima infectare. Ca să se convingă Behring a scos sânge unui animal dintre cele refractare, a amestecat serul sângelui cu bacili = difterici şi a injectat totul unui animal nou. Animalul a rămas sănătos. Deci sângele animalului refractar avea ceva care neutraliza virulenţa bacililor difterici. Ca un control a inoculat numai bacilii, fără sânge refractar şi animalele au murit.

Tânărul medic întrevedea limpede calea ce avea de urmat, calea ce ducea la glorie. Pe de lături colegii râdeau de îndârjirea lui Behring de a reuşi. Koch, l-a înţeles şi l-a sprijinit.

Urmându-şi experienţele, a reuşit să imunizeze oile, iar serul din sângele oilor s'a dovedit că apără de infecţie şi animalele mici de laborator, cobaii.

Sosise acum momentul să treacă dela experimentarea pe animale la om. Şi atunci au fost făcute acele inoculări, din noaptea Crăciunului anului 1891, unor copii care s'au vindecat.

Mai târziu metoda s'a perfecţionat şi astfel groasnica difterie a ajuns o boală lesne supusă dacă se intervine cu injecţiile de ser, cât mai aproape de declararea boalei, dacă se poate chiar din prima zi.

Munca lui Behring a fost răsplătită prin avere, titlu de nobleţe, glorie. Dar desigur că cea mai de preţ răsplată este recunoştinţa mamelor, ai căror copii sunt puşi la adăpost de o boală grea şi ucigătoare, astăzi şi în viitor, cât va fi lumea.

Dr. N. Vătămanu

Suferinţele stridiilor

Pân' acum se ştia că numai adepţii religiei budiste se îngrijesc de suferinţele fizice ale stridiilor şi de „mântuirea sufletului" acestor biete moluşce pe care un crud destin le-a făcut bune la gust.

Din statul american Alabanea ne vine însă ştirea că membrii unei importante secte religioase au făcut demersuri energice spre a împiedica de acum înainte consumarea stridiilor vii, cerând ca ele să fie omorîte printr'o metodă specială, înainte de a fi deschise.

Ei pretind că stridiile au un sistem nervos de o mare sensibilitate de care trebuie să se ţie seama. Rămâne de văzut dacă cererea va fi satisfăcută şi, mai ales, dacă ea va avea un ecou şi în alte state de pe glob. Până atunci bietele stridii îşi vor îndura cu stoicism cruda soartă.

Războî din cauza unei mărci

Colecţionarii de mărci poştale, ca şi mai toţi ceilalţi colecţionari de altminteri, străbat o epocă foarte neprielnică pentru satisfacerea plăcerii lor de căpetenie, adică adunarea de piese rare. Bursele mărcilor poştale, dintre care una din cele mai importante se găseşte la Paris, şi-au întrerupt activitatea nu se ştie încă pentru cât timp. Când va înceta însă blocada şi comunicaţiile între anumite regiuni vor fi restabilite „afacerile" vor lua un nou avânt şi va începe iarăşi vânătoarea după mărci rare, născute din împrejurările complicate ale războiului. In această perioadă de stagnare însă, negustorii şi colecţionarii particulari îşi alcătuesc stocuri din toate mărcile pe care pot pune mâna, ca să fie bine aprovizionaţi la momentul oportun.

Mărcile lipite pe plicuri şi mai ales cele care au trecut pe la cenzură şi sunt prevăzute cu diferite peceţi vor fi în special bine cotate şi cu atât mai mult, dacă provin din vre-o localitate istorică, sau poartă o dată memorabilă. In această privinţă însă mulţi colecţionari au idei personale asupra valorii unei mărci, idei pe care profanii nu le vor înţelege niciodată.

Una din cele mai rari mărci e aceea a statului Niaragua, care fusese retrasă aproape imediat după punerea ei în circulaţie şi care aproape provocase un războî. Acest mic stat e situat în America Centrală, între marea Antilelor şi oceanul Pacific. Guvernul lui avu într'o zi ideea să emită o nouă ediţie de mărci poştale şi adoptă în acest scop un proiect de desen, care reprezenta o figură alegorică lângă harta ţării.

Această hartă provocă însă un enorm scandal, din pricină că desenatorul, — din ignoranţă, sau intenţionat, — înglobase în Nicaragua o mare parte din ţările învecinate şi mai ales din Honduras. Guvernul acestei ţări protestă. Diplomaţii respectivi fură rechemaţi şi ostilităţile fură pe punctul de a izbucni, dar din fericire totul reintră în ordine odată cu retragerea mărcilor incriminate.

Nări suplimentare

In munţii Anzi din America de sud, transportul se face numai cu măgari şi cu acele animale atât de ciudate ca înfăţişare, numite Lasoa.

Exceptând expediţiile urgente, care se fac cu avionul, toate mărfurile sunt transportate cu ajutorul acestor animale, care suportă foarte bine aerul rarificat al altitudinilor.

Dar, ca şi oamenii, ele întâmpină oarecare greutate în respiraţie din pricină că nările lor nu lasă să pătrundă mai mult aer. Indigenii au găsit însă un remediu acestui inconvenient, făcând una sau două nări artificiale în pereţii nasali ai animalelor lor. După ce au făcut găurile, ei introduc o bucăţică de lemn în rană până ce aceasta se vindecă. Mulţumită acestor deschizături suplimentare, respiraţia animalelor e mai uşoară şi mai rapidă.

Maxime şi cugetări

Toate se sting repede: trupul în sânul pământului, amintirea în sânul vremii.

Marc Aureliu

Totul se schimbă, dar nimic nu piere.

Cicerone

CRONICA ŞTIINŢIFICĂ

Cutremurele din România in anul 1940

de IOAN G. POPESCU
prof. la Fac. de ştiinţe din Buc.

Impresiunea adâncă produsă de cutremurul dela 10 Noembrie 1940 dăinueşte încă aproape la toţi cei din regiunile lovite mai rău, mai ales fiindcă replicele din ce în ce mai rare şi mai slabe ale lui ne aduc aminte, din când în când, cât este de nestatornică scoarţa pământului.

De aceea, acum, la sfârşit de an, va fi poate interesant să amintim câteva date asupra cutremurelor simţite în România în 1940.

In acest an s'au simţit la noi 23 de cutremure, şi s'au înregistrat, fără a fi simţite, un număr tot atât de mare de microseisme.

Cel dintâi dintre cutremurele anului 1940 s'a simţit la 5 Ianuarie, la ora 4 şi 36 de minute, dimineaţa, la Câmpulung-Muscel şi în împrejurimi, numai până la 30-40 km. spre răsărit şi spre apus de acest oraş, unde a fost epicentrul şi unde cutremurul a atins gr. 6 din scara internaţională. Acest seism nu a putut fi simţit la depărtări prea mari, din cauză că hipocentrul lui a fost prea puţin adânc: abia 7 sau 8 km

La 10 Februarie, la orele 20 şi 14 min. s'a simţit un foarte slab cutremur cu epicentrul în Munţii Vrancei

De altminteri, toate cutremurele din anul 1940, afară de acela de la 5 Ianuarie au avut epicentrul tot în regiunea Vrancei.

La 24 Iunie la orele 11 şi 58 de min. un cutremur cuprins între gr. 4 şi 5 a fost simţit la Bucureşti, Galaţi, Bârlad, Năruja (Putna), Buzău, Târgovişte, Cetatea Albă, Iaşi, Ungheni, Chişinău. Nu a făcut însă stricăciuni nicăeri.

La 22 Octombrie, orele 8 şi 37 de min. dimineaţa, un cutremur de gr. 7-8 a fost simţit la Bucureşti, unde precum se ştie a produs spaimă destul de mare, apoi la Târgovişte, Câmpina, Ploeşti, Buzău, Panciu, Brăila, Galaţi, Vaslui şi Iaşi. Ceva mai slab a fost observat la Constanţa, Cernavodă şi în general în întreaga Dobroge, apoi la Predeal, Giurgiu şi Turnu Severin, unde abia a atins gr. 5

El a produs doar puţine stricăciuni: crăpături la tavane şi pereţi, dar foarte multă spaimă.

La 8 Noembrie, un alt cutremur, de astă dată numai de gr. 5, cu picentrul tot în Vrancea, s'a simţit la ora 14 şi 1 minut, la Bucureşti, Buzău, Focşani, Tecuci Galaţi. A fost un cutremur destul de tare dar foarte scurt.

La 10 Noembrie, la ora 3 şi 40 de min. dimineaţa s'a simţit în toată ţara şi până departe dincolo de granite, unul dintre cele mai mari cutremure dela noi: mare şi prin intensitatea lui, de oarece la Panciu, de ex., el a atins gr. 10, dar şi prin întinderea suprafeţei macroseismice, din moment ce a fost simţit spre Nord-Est până la Moscova, unde se pare că a făcut şi unele stricăciuni şi spre sud până la Istanbul.

El a atins şi pe alocuri a depăşit gr. 9 în judeţele Putna, Tecuci şi Covurlui, scăzând puţin sub 9 în judeţele: Buzău, Prahova, Ilfov, inclusiv Bucureştii.

Câteva sute de morţi şi poate câteva mii de răniţi au fost victimele acestui cataclism, care a distrus în întregime oraşelul Panciu, a prăpădit multe case în alte 15 oraşe ale ţării şi a vătămat de tot sau în parte câteva sute de sate, lăsând zeci de mii de oameni fără adăpost.

La Bucureti nu a rămas nici o casă care să nu poarte urmele sguduiturilor violente şi îndelungate pe cari le-am simţit cu toţii.

Cutremurul acesta şi-a trimes undele sale peste tot globul şi câteva dintre staţiunile seismice europene au constatat că aceste unde au fost mai puternice decât acelea ale cutremurului din Anatolia, dela 27 Decembrie 1939, şi comparabile numai cu acelea ale marelui cutremur care în 1908 a distrus oraşele italiene Reggio di Calabria şi Messina.

La fel cu toate cutremurele mari, cutremurul dela 10 Noembrie a fost urmat de foarte numeroase cutremure slabe, numite replici şi având epicentrul în acelaş loc.

Dintre aceste replici vre-o 20 au fost înregistrate numai de aparatele staţiunii seismice a Observatorului Astronomic din Bucureşti. Alte 17 au fost înregistrate şi de aparate, şi simţite şi de locuitorii din diferite părţi ale ţării. Iată lista acestor replici:

La 10 Noembrie ora 22 şi 42 min. cutremur de gr. III (Bucureşti; la 11 Noembrie ora 8 şi 35 min. cutremur de gr. III Bucureşti; la 12 Noembrie ora 22 şi 57 min. cutremur de gr. II-III Bucureşti; la 13 Noembrie ora 7 şi 46 min. cutremur de gr.II-III Bucureşti; la 13 Noembrie ora 18 şi 51 min. cutremur de gr. III Bucureşti; la 14 Noembrie ora 16 şi 38 min. cutremur de gr. III Bucureşti; la 17 Noembrie ora 8 şi 2 min cutremur de gr. IV (Focşani); la 19 Noembrie ora 22 şi 28 min. cutremur de gr. III-IV (Bucureşti); la 21 Noembrie ora 3 şi 21 min. cutremur de gr. II-III Bucureşti; la 22 Noembrie ora 4 şi 30 min. cutremur de gr. II-III Bucureşti; la 23 Noembrie ora 16 şi 50 min. cutremur de gr. III-IV, simţit la: Bucureşti, Târgovişte, R. Sărat, Cernavodă, Vaslui, Bârlad.

La 27 Noembrie ora 10 şi 13 min. cutremur de gr. IV (Focşani); la 1 Decembrie ora 19 şi 15 min. cutremur de gr IV (Bucureşti, Predeal, Tecuci); la 5 Decembrie ora 12 şi 19 min. cutremur de gradul II—III (Bucureşti); la 10 Decembrie ora 3 şi 35 min. cutremur de gr. III-IV (Bucureşti, Galaţi, Bereşti, Bârlad); la 16 Decembrie ora 1 cutremur de gr. III (Bereşti-Covurlui); la 19 Decembrie ora 3 cutremur de gr. III (Bucureşti).

In mod normal nici jumătate din aceste cutremure nu ar fi fost simţite de lume, dar cutremurul cel mare a pricinuit atâta spaimă, încât fiecare tresare la cea mai mică sguduitură. Sunt unele persoane cărora nu le scapă nici cutremurele de gr. II şi poate chiar mai slabe. Este însă foarte adevărat că multe dintre aceste replici nu au fost simţite ci mai mult auzite: vre-o uşe rău închisă vre-un geam mai slab, pahare sau vase ciocnindu-se în dulapuri atrăgeau atenţiunea tuturor asupra celor mai uşoare tremurături ale pământului.

O întrebare pe care şi-a pus-o multă lume este dacă nu cumva seismicitatea ţării noastre s'a schimbat dintr'odată, cu alte cuvinte dacă nu cumva ne ameninţă din sânul pământului cine ştie ce mare primejdie

Răspunsul nu ni-l poate da decât cercetarea cutremurelor din trecut, asupra cărora avem date pecise. Asemenea date avem între anii 1892 şi 1916, adică pentru un interval de 25 de ani.

In acest interval s'au simţit în diferite regiuni ale României de atunci 17 cutremure depăşind gradul 7 şi 317 sub gradul 7.

Aceasta înseamnă că, în mijlociu, în timp de trei ani avem două cutremure puternice şi în fiecare an câte 12-13 cutremure slabe.

Cutremure mai multe decât în anul 1940 s'au simţit în anul 1901: un cutremur tare şi 44 slabe şi în anul 1916 un cutremur tare şi 28 slabe De fapt însă, dacă scădem replicele cutremurelor mari, găsim în anul 1901 numai un cutremur tare şi 6 slabe; în 1916 un cutremur tare şi 2 slabe şi în 1940, 2 cutremure tari şi 4 slabe, adică mai puţine decât media anuală. Chiar dacă am admite că dintre cele 17 replici, vre-o 9, simţite ceva mai tare şi pe întindere mai mare, pot fi puse la număr, totalul de 15 cutremure nu depăşeşte decât cu prea puţin media anuală.

Rezultă din toate acestea că anul 1940 a fost excepţional numai în ceeace priveşte intensitatea cutremurului dela 10 Noembrie, întinderea lui, mărimea pagubelor şi numărul victimelor pe cari le-a făcut.

Mai este de asemenea de observat că aceste cutremure mari: adică foarte puternice pe o suprafaţă foarte întinsă (dela Olt şi Dunăre până în Nordul Moldovei) nu se întâmplă la noi decât foarte rar. Cele mai cunoscute sunt cele dela 1620, 1738, 1790, 1802, 1838 şi 1940.

Este însă foarte adevărat că acesta de pe urmă pare a fi fost cel mai puternic dintre toate câte s'au simţit vre-odată în România.

Cele mai folositoare cadouri

pentru Sărbători

le puteţi face copiilor cumpărându-le cărţi din EDITURA „UNIVERSUL".
Se găsesc la toate librăriile din ţară.

1) Suflet Japonez.
2) Noutăţi gospodăreşti.
3) Indrumar practic pentru lucru de mână.
4) Curs rapid de conversaţie uzuală germană.
5) China şi poporul chinez.
6) Corabia fără suflete.
7) Sfaturile medicului.
8) Copilul fără defecte.
9) Biblia în versuri.
10) Europa eroică.
11) Rămâneţi tineri.
12) Zâmbetele visurilor mele.
13) Proces pierdut.
14) Suprema jertfă.
15) Iubire fatală.
16) Sărmanul Adrian.
17) Regina din Insula Piticilor.
18) Jertfa Lilianei.
19) Uituciilă.
20) Copiii, florile vieţii.
21) Craiul florilor de măr.
22) Pui de drac.
etc.